

◆ Budíček v tělocvičně byl spontánním referendem odhlasován na devátou. Přesně v tu dobu totiž šepot ubytovaných zničehonic přešel v tichý hovor. ◆ Soutěžíme v exování půllitrovky medoviny u Bědy na náměstí. Rekordy k nahlédnutí na vývěse ve stánku. ◆ Tuřín trénoval bojová umění na dívčích zádech a říkal tomu masáž. ◆ Celý den s napětím sledujeme obrázky z radaru, ze kterých se dá zjistit, kde právě prší a jak moc. Rosničkáři včera tvrdili, že pršet bude na jihovýchodě, pravda je zcela opačná - nejvíc leje v západních Čechách. ◆ Když hluk v redakční místnosti překročil práh bolestivosti a hustota osob bránila jak výrobě Zpravodaje, tak nerušené hře s hakisakem, začalo to trochu vadit. Tyhle situace nejlépe řeší Zuzka, za dvě minuty bylo v redakci prázdné. ◆ Již při druhé písničce skupiny Akorát se na náměstí ozval zvuk sanitky. Takovou účinnost nemá ani Semtex. ◆ Dnes v odpoledních hodinách propuklo na Štěpnickém rybníce divoké zápalení na lodích. Zvítězila pramice obsazená Nezmarem Jimem a pořadatelkou Martinkou. ◆

Besídka divadla Sklep v neděli 13.8. v 15:00 na zámku

Gregoriánské chorály 10.8. v kostele Jména Ježíš

V úterý VOLEJBALOVÝ TURNÁJEK!

ZPRAVODAJ 14/2000 - Během roku velmi nepravidelný, zato o Prázdninách v Telči každodenní... Jeho stránky jsou číslovány a po vložení do desek u nás zakoupených tvoří skromnou připomínku toho, že se máme.

Redakce: Tuřín, Zuzka. Homepage: www.webhouse.cz/telc_folk, e-mail: medved@jitel.cz

POZOR!
Tajná finta na Nezmary!
Na znamení zpíváme všichni „Ovčáci čtveráci.“

Kouzlení s hlasy

„To jsme si zase jednou udělali hezky, vid', Jime?“ prohlásil Velký Šéf M. nedlouho poté, co spojené orchestry ze tří zemí zahrály a dvojjazyčně zapěly. Vypadalo to, že ho celý večer pěkně vzal u srdíčka... Ale radši popořadě.

Dramaturgie vsadila v sobotu večer především na zahraniční hosty - Luise Caparta, šansoniéra z Bretaně (to je ve Francii, kdybyste nevěděli) a tříčlenné Duo Balance z Německa tvořené manželským párem & „rodinným přítelem“. Kromě atraktivního puncu zahraničních hostů mají Duo

Balance i Luis Capart společnou i další věc - nechávají vyniknout písničky zpěvem, nikoli instrumentální exhibicí. Celý večer byl tak nesen nejkrásnějším hudebním nástrojem - lidským hlasem. Nejprve se zpívalo česky, a to v šestičlenném obsazení. Brněnské Mošny ukázaly, že i „pouhými“ šesti hlasy, kytarou a basovkou lze dostat diváky do varu. Dojmu z jejich vystoupení velmi prospěl bezprostřední kontakt s diváky, který navíc posilovala ve skvělé formě konferující Katka Svobodová.

Poté na pódiu osaměl bretaňský

písničkář Luis Capart. Průvodní slovo pohotově překládala tlumočnice Jolana, ale v písničkách k nám nefrankofonním promlouvala už jenom muzika a Luisův naléhavý a vzrušený hlas.

Co všechno se dá sdělit hlasem beze slov (resp. aniž jim rozumíte), jsme si vyzkoušeli i poté, kdy se pod plachtou zabydlelo Duo Balance. To jest dva hlasy (zvláště ten Christinin pokračování na další straně ...

Poupata Nezmaří

zámek

Eva Slachová

netanec, nedívaldo

Sem. zahrada, když děší-truhlárna

Kvokál

nocturno v Seminářské zahradě

Hvězdy na vrbě

nocturno v sokolovně

Potí-li se Dominik, bude Marek ještě v kožiše.

by jí v našich poměrech určitě přinesl přední umístění v anketách), dvě kytary a pak bohatství mistrně ovládaných dechových nástrojů. Za Summertime by německé hosty pochválil jistě i starý Gershwin.

A pak se začaly spojovat síly, vše vyvrcholilo příchodem Nezmarů a několika společnými písničkami na zá-

věr. Ať se na mě nikdo nezlobí, ale nenadálý nezmařil kytarový drajv mě ve vnímání odstínů hlasů docela rušil... Leť Wayfaring Stranger dojem rychle spravil, a pak se Jim a spol. marně snažili diváky přesvědčit, aby už přestali plácát (do dlaní) a šli zase jít.

-HH-

Statečný souboj s deštěm

Kapičky ostýchavě dopadaly na Telč už během večera, ovšem hlavní zásobu si nebeské rybníky chystaly až do noci. Naštěstí byli povětrnostní andělé vlídní aspoň natolik, že povolili první nockturno v Seminářské zahradě a stavidlo vytáhli až na jeho konci. Začátek se, pravda, mírně zpozdil kvůli délce hlavního koncertu a značnému zájmu diváků (už hodinu před začátkem jich přibližně padesát poslouchalo Laurie Anderso-

novou, již zvukař Kuba Lis připravoval náladu v zahradě). Ale i tak další díl seriálu „Mošny“, zahájeného již na zámku, byl vydatný a vydařený. Mošny statečně přestály souboj s pozdní hodinou a vlastní únavou (jen si zkusíte precizně zpívat vícehlasy ve třičtvrtě na jednu), poslední písničku již v drobném dešti odpovídaly bez aparatury. A Ája Milichovská se dokonce za pár hodin odnaučila jeden svůj pohybový zlozvyk!

-HH-

Děkujeme kuchyňce za milé a spolehlivé služby

A tuhle básničku věnujeme Agnes dobré víle našeho baru

J.Zrzavý

a posíláme obrázek

**Máme doma tuleně
Kterej hraje na bicí
Hodím na něj krabici
A bude znít tlumeně**

-Karel Plíhal-

Dnes v deset hodin po oficiálních projevech starosty Telče a zástupců Kanadské ambasády vyrazilo cirka 250 účastníků Běhu Terryho Foxe na trať. Ačkoliv ještě v půl desáté přšelo, vyběhli jsme pod blankytnou a slunnou oblohou. Bylo sice blátivo, přesto si myslím, že trasa měla své kouzlo. A to podstatné na závěr: vybralo se 18 tisíc korun, které budou uloženy na konto 274375400287/0100. Díky všem, které ani špatné počasí neodradilo a zapojili se (ať již samotným Během či jeho přípravou).
Eda

Zážitek

Koncerty se tady v Telči staly jakousi samozřejmostí. Jako ze setrvačnosti se lidé chodí nechat oblažít svými oblíbenými, zpívají, spí, odjíždějí. Mají svou představu, co je čeká, a ta se naplňuje. Produkce klape, známé písně, známé vtipy, bezva. Mou spokojenost vyjadřuje však sotva poloviční úsměv.

Co nás neudivované zaběhanými rituály na tomto festivalu drží? Je to to, co na programu nenajdeš. Vždycky takový malý (a pro úsilí za něj vynaložené obrovský) dárek. Třeba překvapení Blair Witch.

V ruině starého mlýna, v prostředí trouchnivých schodišť a propadlých podlah se promítal „dokument-horor“ o třech amerických studentech pronásledovaných nadpřirozenými silami. Množství lidí tísňící se mezi

práchnivějšími trámy se koupalo v modravém jasu pozorující zoufale pomalu plynoucí frašku. Tu však zakončila scéna, že ... V okamžiku, kdy kamera dorazila v ohromném psychickém napětí ke stavení nachlup stejnému jako to naše, jsem ucítila, jak se mi zastavilo srdce. Děkuji! Ještě cestou domů bylo slyšet woo-doo panenky, jak volají: „Mikey?! Joshii!!“

-tuz-

co bude?

Devítka

Polovina této číslice (což kupodivu neznamená čtyři a půl člověka, alebrž pouze dva kusy v podobě Honzy Brože a Jindřišky Petrákové) si tu zahrála už se Žalmanem, v pondělí se pro změnu spojí se sourozenci Hofrichtrovými, a jestli budou mít dobrou náladu (a proč by jí přeci neměli mít?), předvedou určitě i varietní studii hry na kontrabas pro tři osoby současně. Devítka je fakt dobrá ráže.

-daw-

Jauvajs

Kdysi se psali Yauway's, snad aby zdůraznili své zaměření na hudbu britských ostrovů. V současné sestavě hrají už čtyři roky, jejich největším úspěchem je letošní postup do finále plzeňské Porty a zde získal zvláštní ceny za kapelníkovu fantastickou hru na zobcovku.

-HH-

Kamelot

Letos si Roman Horký přiveze zbrusu novou sestavu, dědek Zoufalý a dokonce ani „dědek“ Lešek už za perkusemi nestojí, na jejich místě válí Pavel Bongo Plch (jenž svým příchodem do profikamelotu přivedl do úzkých polovinu jižní Moravy, za níž do té doby bouchal druhou ligu, např. Nataliku, Oko Ivoše Cívárka či F.T. Prim). Ani letitý basman Petr Rotschein už není regulérním členem kapely a na jeho post naskočil ex-Fík David Brom. Za jízdy se tedy vyměnila polovina posádky, ale pokud při koncertě zavřete oči, asi to ani nepoznáte. Jen ten Bůčkův hlas tam bude navždycky chybět...

-daw-

-tuř-

rozhovor

Mišák a F.L.O.

doby si mě Mišák pamatoval.

Kdo vás inspiruje?

Kuba: Je to spousta vlivů, spousta kapel, ale spíš každého z nás individuálně. Třeba Vítek hraje na harmoniku, takže u něj to je Jim Čert nebo Vašek Koubek.

Mišák: Já z folkových kruhů беру Redla, jinak to je spíš bigbit nebo metal.

Kuba: Mám to navíc smíchané s jazzem, ovšem taky Redl, Mišák, pak Dežo Ursiny a Peter Gabriel. To bych si ale mohl otevřít seznam svých kazet a přefíkat ti to celé.

Jak často zkoušíte a jak často hrajete?

Mišák: Zkoušíme tak jednou do měsíce s harmonikou a sólovou zpěvačkou, s Kubou se pak sejdeme jednou před koncertem a on to přesto umí nejlíp.

Kuba: Jde o to, že mi Mišák pošle kazetu a než někde hrajeme, poslechnu si to.

Čím se živíte?

Mišák: Já soustružením ve fabrice, Vítek dělá nějaké projekty do elektráren, Sylva studuje v Brně vysokou školu a Kuba dělá Ježkárnou.

Bude nějaká deska?

Mišák: Ne že bychom nechtěli, ale myslíme, že je ještě moc brzo, hrajeme teprve něco přes rok.

Byl nějaký výrazný pozitivní ohlas na vaše vystoupení?

Mišák: Byly pozitivní i negativní, spíš pozitivní. Ale věra se nám to moc nepovedlo. Pak máme z pátku čerstvý zážitek, kdy jsme zkoušeli v křížové chodbě kostela a nějaký pán nám chtěl dát přes hubu, co si to dovolujeme hrát v kostele.

Při koncertě byl nějaký prudil?

Mišák: Ne, to byli jenom samí kamarádi. **Kuba:** Když hrajeme tady v Telči, jsou tu samí známí pořadatelé a táborníci, proto mě potěšilo, že nám tleskali i v Jihlavě, kde nás lidi neznají.

Přijedete za rok zase?

Mišák: Určitě.

-tuz-